

DICASTERO

PER GLI ISTITUTI DI VITA CONSACRATA
E LE SOCIETÀ DI VITA APOSTOLICA

Watykan, 25 stycznia 2023 r.

Prot. n. Sp.R. 2930/23

Drodzy Konsekrowani i Konsekrowane,

W tym czasie, kiedy w Kościele tchnie synodalny duch, przeżywamy radość świętowania **27. Dnia Życia Konsekrowanego** poprzez celebrację Eucharystyczną w Bazylice Matki Bożej Większej. Pod nieobecność Ojca Świętego, z racji jego podróży apostołskiej do Demokratycznej Republiki Konga i Sudanu Południowego, świętowaniu będzie przewodniczył Jego Eminencja Kardynał João Braz de Aviz. W tym dniu z wdzięcznością wspominamy wielką łaskę naszego powołania do bycia "*żywą pamiątką życia i działania Jezusa*" (*Vita Consecrata*, 22) oraz świadomi, że wystarczy nam Jego łaski (por. 2 Kor 12,9), prosimy Go o nią z pokorą i ufnością, by żyć darem wierności i radością wytrwałości.

Ten Dzień jednoczy nas ze wszystkimi wspólnotami życia konsekrowanego rozsianymi po całym świecie, pielgrzymami na tej samej ziemi, która nas utrzymuje i na której przeżywamy tę historię, i która stawia przed nami wyzwania. Bóg nadal wzywa nas do konsekracji naszego życia w różnych jego wyrazach, które wzajemnie się uzupełniają i wzbogacają, a które są przede wszystkim darem dla Kościoła. Instytuty życia konsekrowanego (zakonne, monastyczne, kontemplacyjne, świeckie, "nowe instytuty"), *Ordo virginum*, pustelnicy i stowarzyszenia życia apostołskiego wyrażają całość życia konsekrowanego, które przekłada Ewangelię na konkretną formę życia, potrafi odczytywać znaki czasu oczami wiary i które stara się odpowiadać z dynamiczną wiernością (por. *VC*, 37) na potrzeby Kościoła i świata.

Droga synodalna ukierunkowała nasze poprzednie przesłania, w których podkreślaliśmy komunie i uczestnictwo. W tym przesłaniu odnosimy się do misji: "rozszerzenia przestrzeni twojego namiotu" (por. *Iz* 54,2), jest postawą leżącą u podstaw działań misyjnych, jak zachęca nas dokument roboczy dla Etapu Kontynentalnego Synodu o Synodalności. Misja prowadzi nas do pełni naszego chrześcijańskiego powołania, daje nam możliwość powrotu do stylu Boga, który "jest bliskością, współczuciem i czułością" wyrażoną w słowach, w obecności, w więzach przyjaźni. Nie możemy oddzielić się od życia; konieczne jest, aby ktoś zajął się "*kruchością i ubóstwem naszych czasów, lecząc rany i uzdrawiając zranione serca balsamem Boga*" (Papież Franciszek, *Refleksja na rozpoczęcie drogi synodalnej*, 9 października 2021 r.).

"*Misja jest tlenem życia chrześcijańskiego: ożywia je i oczyszcza*" (Papież Franciszek, *Audjencja generalna*, 11 stycznia 2023 r.). Aby przeżywać misję na sposób Boga jako życie konsekrowane, potrzebujemy tchnienia Ducha Świętego, aby ożywił naszą konsekrację, aby "poszerzył przestrzeń naszego namiotu", aby nie pozwolił, by pragnienie wyjścia i dotarcia do innych by głosić Ewangelię, osłabło lub przyćmiło się, aby rozpalil w nas na nowo ogień misyjny. On jest prawdziwym protagonistą misji i jednocześnie tym, który zachowuje świeżość naszej wiary, aby ona nie obumarła.

Ten Dzień wzywa nas, jako osoby konsekrowane, do postawienia sobie pytania: Czy wzywamy Ducha Świętego z mocą i często prosząc Go, aby rozpałił w naszych sercach ogień misyjny, zapal apostolski, pasję dla Chrystusa i dla ludzkości? Czy czujemy się przynagleni, by "oznajmiać cośmy ujrzeli i usłyszeli" (1J 1,3)? Czy odczuwamy tęsknotę za Chrystusem? Czy cierpimy i ryzykujemy w zgodzie z Jego pasterskim sercem? Czy jesteśmy gotowi rozszerzyć przestrzeń naszego namiotu, iść razem? A przede wszystkim zadajemy sobie pytanie: czy to Osoba Jezusa, Jego uczucia, Jego współczucie, pobudzają nasze serca?

Od zawsze, także w tych ostatnich latach, osoby konsekrowane przyjmowały te same uczucia co Jezus, które prowadziły ich do oddania życia za braci i siostry. W tym dniu celebруем ich krew przelaną w jedności z Chrystusem, która jest bardziej wymowna niż wszelkie rozmowy o misji. Obok nich jest też krew przelana przez ofiary wojny, przemocy, głodu i niesprawiedliwości.

My, którzy dzień po dniu dotykamy Bożego zbawienia, przeżywamy misję jako darmowy dar dla innych ze wszystkiego czym jesteśmy i co posiadamy. My, którzy dotykamy "cierpiącego i chwalebne go ciała Chrystusa w historii każdego dnia", rozszerzamy przestrzeń naszego namiotu i w ten sposób dzielimy się "przeznaczeniem nadziei, tym niewątpliwym tonem, który rodzi się ze świadomości, że towarzyszy nam Pan. Jako chrześcijanie nie możemy zatrzymać Pana dla siebie: misja ewangelizacyjna Kościoła wyraża swoją integralną i publiczną wartość w przekształcaniu świata i w trosce o stworzenie" (Papież Franciszek, *Orędzie na Światowy Dzień Misyjny*, 6 stycznia 2021 r.).

Gdziękołwiek jesteśmy, ale jednak jesteśmy, to jesteśmy misją, jeśli Boża Miłość jest w naszych sercach. Misja rozszerza przestrzeń naszego namiotu i uczy nas wzrastać w szczerej harmonii, wzmacniając nasze więzi, idąc razem, z troską Maryi i Jej głęboką radością.

Razem, w komunii i w uczestnictwie, jesteśmy Bożą Misją!

Niech Maryja towarzyszy nam na naszej misyjnej drodze.

✠ José Rodríguez Carballo, O.F.M.
Arcybiskup Sekretarz

João Braz Cardé de Aviz
Prefekt